

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1222/2014**z dnia 8 października 2014 r.****uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 131 ust. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2013/36/UE upoważniono właściwe lub wyznaczone organy państw członkowskich do nakładania na globalne instytucje o znaczeniu systemowym surowszych wymogów w zakresie funduszy własnych w celu zrównoważenia wyższego ryzyka, jakie dla systemu finansowego stanowią te instytucje, oraz potencjalnych skutków ich upadku dla podatników. W dyrektywie tej zarysowano niektóre podstawowe zasady metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz kwalifikowania tych instytucji do podkategorii zależnie od ich znaczenia systemowego. W zależności od tej kwalifikacji nakładany na nie będzie dodatkowy wymóg w zakresie kapitału podstawowego Tier I — bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym. Ta metoda identyfikacji i kwalifikowania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym opiera się na pięciu kategoriach mierzących systemowe znaczenie danego banku dla globalnego rynku finansowego i została ona uściślona w niniejszym rozporządzeniu.
- (2) Aby postępować zgodnie z podejściem przyjętym w dyrektywie 2013/36/UE, niniejsze rozporządzenie powinno uwzględniać standardy Bazylejskiego Komitetu ds. Nadzoru Bankowego dotyczące metody oceny banków globalnych o znaczeniu systemowym oraz surowszego wymogu dotyczącego zdolności do pokrycia strat, których podstawę stanowią ramy dla globalnych instytucji finansowych o znaczeniu systemowym ustanowione przez Radę Stabilności Finansowej w następstwie raportu „Ograniczenie pokusy nadużycia stwarzanej przez instytucje finansowe o znaczeniu systemowym — zalecenia i ramy czasowe przedstawione przez Radę Stabilności Finansowej”.
- (3) W dyrektywie 2013/36/UE jasno określono, że metoda identyfikacji i kwalifikowania jest zharmonizowana we wszystkich państwach członkowskich dzięki stosowaniu jednolitych i przejrzystych parametrów służących ustaleniu ogólnego wyniku danego podmiotu w celu zmierzenia jego znaczenia systemowego. Aby sprawić, by próba banków i grup bankowych — zarówno działających w Unii, jak i działających na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich — stanowiąca odniesienie służące odzwierciedleniu globalnego systemu finansowego była jednolita w całej Unii, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) powinien określić tę próbę. Wykluczanie z tej próby i dodawanie do niej w oparciu o ocenę w ramach nadzoru powinno mieć miejsce wyłącznie w celu zapewnienia jej funkcjonowania jako punktu odniesienia i nie powinno wynikać z innych względów.
- (4) Procedura identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym powinna opierać się na porównywalnych danych i uwzględniać to, że instytucje potrzebują jasnego określenia, czy i w jakim zakresie będzie miał do nich zastosowanie wymóg bufora, a zatem ramy czasowe i procedury odnoszące się do tego procesu powinny stanowić część metody. Ponieważ jednak identyfikacja globalnych instytucji o znaczeniu systemowym powinna opierać się na aktualnych danych dotyczących próby dużych grup bankowych, z których część działa na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, potrzebne dane nie będą dostępne wcześniej niż w drugiej połowie każdego roku. Aby umożliwić instytucjom spełnienie wymagań wynikających z ich statusu globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, wymóg bufora powinien stawać się skuteczny po upływie około jednego roku od ich identyfikacji jako globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.
- (5) W dyrektywie 2013/36/UE ustanowiono pięć kategorii służących pomiarowi znaczenia systemowego, składających się z wymiernych wskaźników. W celu zminimalizowania obciążenia administracyjnego dla instytucji i organów kategorie te są identyczne z kategoriami stosowanymi przez Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego. Przy uściślaniu wymiernych wskaźników w niniejszym rozporządzeniu należy stosować to samo podejście. Wskaźniki należy tak wybrać, aby odzwierciedlały różne aspekty potencjalnych negatywnych skutków upadku danego podmiotu i jego krytyczne dla stabilności systemu finansowego funkcje. Układem odniesienia dla oceny znaczenia systemowego powinny być globalne rynki finansowe i gospodarka światowa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

- (6) Aby określić precyzyjną metodę identyfikacji i kwalifikowania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym zgodnie z podstawowymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 2013/36/UE, ważne jest jasne określenie pojęć „odnośny podmiot”, „wartość wskaźnika”, „mianownik” i „graniczny wynik” poprzez zdefiniowanie ich na potrzeby niniejszego rozporządzenia.
- (7) Znaczenie systemowe każdej grupy bankowej mierzone przy pomocy wskaźników na zasadzie skonsolidowanej należy wyrażać jako indywidualny ogólny wynik dla danego roku, będący miarą jej pozycji względem pozostałych podmiotów wchodzących w skład próby. W oparciu o ten ogólny wynik należy identyfikować banki jako globalne instytucje o znaczeniu systemowym i kwalifikować je do podkategorii, do których mają zastosowanie różne wymogi bufora kapitałowego. Przy obliczaniu wyniku jako średniej wyników w poszczególnych kategoriach każdej z pięciu kategorii należy przypisać wagę wynoszącą 20 %. Do kategorii zastępowalności należy zastosować ograniczenie na potrzeby obliczania ogólnego wyniku z uwagi na to, że — na podstawie analizy danych do roku 2013 włącznie — kategoria ta okazała się mieć nieproporcjonalnie wysoki wpływ na wynik banków, które mają dominującą pozycję w zakresie świadczenia usług płatniczych oraz usług gwarantowania emisji i przechowywania aktywów.
- (8) Odpowiednie organy powinny mieć możliwość stosowania należytej oceny w ramach nadzoru w celu przekwalifikowania globalnej instytucji o znaczeniu systemowym z niższej podkategorii do wyższej podkategorii lub w celu uznania danego podmiotu za globalną instytucję o znaczeniu systemowym, której ogólny wynik jest niższy od granicznego wyniku najniższej podkategorii. Ponieważ cel takiej identyfikacji poprzez ocenę w ramach nadzoru jest taki sam jak cel zwykłej procedury ustalania wyników, kryterium, na którym ma się opierać ta ocena, powinno również być znaczenie systemowe banku dla globalnego rynku finansowego i gospodarki światowej, zgodnie z metodą stosowaną przez Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego. Ryzyko upadku banku nie powinno stanowić kryterium, ponieważ jest już ono uwzględnione w innych wymogach ostrożnościowych, między innymi w ramach łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz, w stosownych przypadkach, w dodatkowych wymogach w zakresie funduszy własnych takich jak bufor ryzyka systemowego.
- (9) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNB.
- (10) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾.
- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno się stosować od dnia 1 stycznia 2015 r., ponieważ wymóg utrzymywania bufora globalnych instytucji o znaczeniu systemowym ustanowiony w art. 131 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE będzie stosowany i stopniowo wprowadzany od dnia 1 stycznia 2016 r. W związku z powyższym — oraz w celu poinformowania w odpowiednim czasie instytucji o buforze globalnych instytucji o znaczeniu systemowym mającym wobec nich zastosowanie i zapewnienia im wystarczającego czasu na pozyskanie wymaganego kapitału — najpóźniej z początkiem 2015 r. należy zidentyfikować globalne instytucje o znaczeniu systemowym.
- (12) Wymóg bufora globalnych instytucji o znaczeniu systemowym powinien być wprowadzany stopniowo w okresie trzech lat zgodnie z art. 162 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE: pierwszy etap stosowania wymogu, o którym mowa w art. 162 ust. 5 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE, powinien się rozpocząć w dniu 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do tych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, które zostały zidentyfikowane przez odpowiednie organy z początkiem 2015 r., na podstawie danych z końca lat obrotowych sprzed lipca 2014 r. Drugi etap stosowania wymogu bufora globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, o którym mowa w art. 162 ust. 5 lit. b) dyrektywy 2013/36/UE, powinien się rozpocząć w dniu 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do tych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, które zostały zidentyfikowane przez odpowiednie organy do końca 2015 r. lub najpóźniej z początkiem 2016 r., na podstawie danych z końca lat obrotowych sprzed lipca 2015 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

W niniejszym rozporządzeniu określa się metodę, zgodnie z którą organ państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 131 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE (zwany dalej „odpowiednim organem”), identyfikuje, na zasadzie skonsolidowanej, odnośny podmiot jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym, oraz metodę definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i ich kwalifikowania do tych podkategorii na podstawie ich znaczenia systemowego, a także, jako część metody, ramy czasowe i dane, które należy stosować na potrzeby identyfikacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „odnośny podmiot” oznacza unijną instytucję dominującą lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub instytucję, która nie jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej ani unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej ani unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;
- 2) „wartość wskaźnika” oznacza indywidualną wartość wskaźnika dla każdego wskaźnika określonego w art. 6 i dla każdego odnośnego podmiotu wchodzącego w skład próby, a dla każdego banku działającego na podstawie zezwolenia udzielonego w państwie trzecim — porównywalną indywidualną wartość podaną do wiadomości publicznej zgodnie ze standardami uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym;
- 3) „mianownik” oznacza dla każdego wskaźnika całkowitą łączną wartość wartości wskaźników odnośnych podmiotów i banków działających na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, wchodzących w skład próby;
- 4) „graniczny wynik” oznacza wartość wyniku określającą najniższą granicę oraz granice między pięcioma podkategoriami zdefiniowanymi w art. 131 ust. 9 dyrektywy 2013/36/UE.

Artykuł 3

Wspólne parametry metody

1. EUNB określa próbę instytucji lub grup, których wartości wskaźników należy stosować jako wartości referencyjne reprezentujące globalny sektor bankowy na potrzeby obliczania wyników, uwzględniając standardy uzgodnione na poziomie międzynarodowym, w szczególności próbę stosowaną przez Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego do celów identyfikacji banków globalnych o znaczeniu systemowym, i do dnia 31 lipca każdego roku powiadamia odpowiednie organy o odnośnych podmiotach włączonych do próby.

Próba, w której skład wchodzi odnośne podmioty i banki działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, obejmuje 75 największych jednostek z tego zbioru wybranych na podstawie całkowitej ekspozycji zdefiniowanej w art. 6 ust. 1, a także odnośne podmioty, które w poprzednim roku zostały uznane za globalne instytucje o znaczeniu systemowym, i banki w państwach trzecich, które również w poprzednim roku zostały uznane za banki globalne o znaczeniu systemowym.

EUNB wyklucza lub dodaje odnośne podmioty lub banki działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, jeżeli jest to niezbędne — i w stopniu, w jakim jest to niezbędne — do zapewnienia odpowiedniego układu odniesienia dla oceny znaczenia systemowego, odzwierciedlającego globalne rynki finansowe i gospodarkę światową, uwzględniając standardy uzgodnione na poziomie międzynarodowym, w tym próbę stosowaną przez Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego.

2. Nie później niż w dniu 31 lipca każdego roku odpowiedni organ zgłasza do EUNB wartości wskaźników każdego odnośnego podmiotu działającego na podstawie zezwolenia udzielonego na obszarze jego jurysdykcji, którego miara ekspozycji przekracza 200 mld EUR. Odpowiedni organ zapewnia, aby wartości wskaźników były identyczne z wartościami przekazanymi do Bazylejskiego Komitetu ds. Nadzoru Bankowego oraz z wartościami ujawnionymi przez dany odnośny podmiot zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1030/2014⁽¹⁾. Odpowiedni organ korzysta ze wzorów określonych w powyższym rozporządzeniu.

3. EUNB oblicza mianowniki na podstawie wartości wskaźników zgłoszonych przez odpowiedni organ na podstawie ust. 2, uwzględniając standardy uzgodnione na poziomie międzynarodowym, w szczególności mianowniki opublikowane przez Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego dla danego roku, i powiadamia o nich odpowiednie organy. Mianownikiem wskaźnika jest łączna suma wartości wskaźników dla wszystkich wchodzących w skład próby odnośnych podmiotów i banków działających na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich, zgłoszonych w odniesieniu do odnośnych podmiotów na podstawie ust. 2 i ujawnionych na dzień 31 lipca odnośnego roku przez banki działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1030/2014 z dnia 29 września 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do jednolitych formatów i dat do celów ujawniania wartości stosowanych do określania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 284 z 30.9.2014, s. 14).

Artykuł 4

Procedura identyfikacji

1. Nie później niż w dniu 15 grudnia każdego roku odpowiedni organ oblicza wyniki odnośnych podmiotów włączonych do próby, o której powiadomił EUNB, które to podmioty działają na podstawie zezwolenia udzielonego na obszarze jego jurysdykcji. W przypadku gdy odpowiedni organ, kierując się należyłą oceną w ramach nadzoru, uznaje odnośny podmiot za globalną instytucję o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 131 ust. 10 lit. b) dyrektywy 2013/36/UE, nie później niż w dniu 15 grudnia każdego roku odpowiedni organ przekazuje do EUNB szczegółowe oświadczenie na piśmie dotyczące powodów takiej kwalifikacji.
2. Identyfikacja odnośnego podmiotu jako globalnej instytucji o znaczeniu systemowym i zakwalifikowanie do podkategorii stają się skuteczne z dniem 1 stycznia drugiego roku następującego po roku kalendarzowym, w którym ustalono mianowniki zgodnie z art. 3.

Artykuł 5

Identyfikacja podmiotu jako globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalanie wyników i kwalifikowanie do podkategorii

1. Podstawą wartości wskaźników dla odnośnego podmiotu są zgłoszone dane z końca poprzedniego roku obrachunkowego, na zasadzie skonsolidowanej, a dla banków działających na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich — dane ujawnione zgodnie ze standardami uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym. Odpowiednie organy mogą stosować wartości wskaźników odnośnych podmiotów, dla których koniec roku obrachunkowego przypada w dniu 30 czerwca, na podstawie ich sytuacji na dzień 31 grudnia.
2. Odpowiedni organ ustala wynik każdego odnośnego podmiotu wchodzącego w skład próby jako zwykłą średnią wyników w poszczególnych kategoriach, z zastrzeżeniem, że maksymalny wynik w kategorii mierzącej zastępowalność może wynosić 500 punktów bazowych. Wynik w każdej kategorii oblicza się jako zwykłą średnią wartości będących wynikiem podzielenia każdej z wartości wskaźników w tej kategorii przez mianownik wskaźnika podany do wiadomości przez EUNB. Wyniki wyraża się w punktach bazowych i zaokrągla do najbliższego całego punktu bazowego.
3. Najniższy graniczny wynik wynosi 130 punktów bazowych. Podkategorie wyznacza się w następujący sposób:
  - a) podkategoria 1 obejmuje wyniki od 130 do 229 punktów bazowych;
  - b) podkategoria 2 obejmuje wyniki od 230 do 329 punktów bazowych;
  - c) podkategoria 3 obejmuje wyniki od 330 do 429 punktów bazowych;
  - d) podkategoria 4 obejmuje wyniki od 430 do 529 punktów bazowych;
  - e) podkategoria 5 obejmuje wyniki od 530 do 629 punktów bazowych.
4. Odpowiedni organ identyfikuje odnośny podmiot jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym, jeżeli wynik tego podmiotu jest równy lub wyższy od najniższego granicznego wyniku. Podstawę decyzji o uznaniu odnośnego podmiotu za globalną instytucję o znaczeniu systemowym w wyniku dokonania należytej oceny w ramach nadzoru zgodnie z art. 131 ust. 10 lit. b) dyrektywy 2013/36/UE stanowi ocena, czy upadek tego podmiotu miałby znaczny niekorzystny wpływ na globalny rynek finansowy i gospodarkę światową.
5. Odpowiedni organ kwalifikuje globalną instytucję o znaczeniu systemowym do danej podkategorii w zależności od jej wyniku. Podstawę decyzji o przeniesieniu globalnej instytucji o znaczeniu systemowym z niższej podkategorii do wyższej podkategorii w wyniku dokonania należytej oceny w ramach nadzoru zgodnie z art. 131 ust. 10 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE stanowi ocena, czy jej upadek miałby bardziej niekorzystny wpływ na globalny rynek finansowy i gospodarkę światową.
6. Decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, mogą być poparte pomocniczymi wskaźnikami, niebędącymi wskaźnikami prawdopodobieństwa upadku odnośnego podmiotu. Takie decyzje zawierają dobrze udokumentowane i dające się zweryfikować informacje ilościowe i jakościowe.

Artykuł 6

Wskaźniki

1. Kategoria mierząca wielkość grupy składa się z jednego wskaźnika równego całkowitej ekspozycji grupy, zgodnie ze szczegółowym opisem w załączniku.
2. Kategoria mierząca wzajemne powiązania grupy z systemem finansowym składa się z wszystkich następujących wskaźników, zgodnie ze szczegółowym opisem w załączniku:
  - a) aktywa w obrębie systemu finansowego;
  - b) pasywa w obrębie systemu finansowego;
  - c) papiery wartościowe znajdujące się w obrocie.
3. Kategoria mierząca zastępowalność usług lub infrastruktury finansowej zapewnianych przez grupę składa się z wszystkich następujących wskaźników, zgodnie ze szczegółowym opisem w załączniku:
  - a) przechowywane aktywa;
  - b) działalność płatnicza;
  - c) transakcje gwarantowane na rynkach akcji i papierów dłużnych.
4. Kategoria mierząca złożoność grupy składa się z wszystkich następujących wskaźników, zgodnie ze szczegółowym opisem w załączniku:
  - a) wartość nominalna instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
  - b) aktywa klasyfikowane na poziomie 3 hierarchii wartości godziwej mierzonej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1255/2012⁽¹⁾;
  - c) papiery wartościowe przeznaczone do obrotu i dostępne do sprzedaży.
5. Kategoria mierząca transgraniczną działalność grupy składa się z wszystkich następujących wskaźników, zgodnie ze szczegółowym opisem w załączniku:
  - a) należności transgraniczne;
  - b) zobowiązania transgraniczne.
6. W odniesieniu do zgłaszanych danych wyrażonych w walutach innych niż euro odpowiedni organ stosuje odpowiedni kurs walutowy, uwzględniając referencyjny kurs walutowy publikowany przez Europejski Bank Centralny, obowiązujący w dniu 31 grudnia, oraz standardy międzynarodowe. W odniesieniu do wskaźnika działalności płatniczej, o którym mowa w ust. 3 lit. b), odpowiedni organ stosuje średnie kursy walutowe dla odnośnego roku.

Artykuł 7

Przepisy przejściowe

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 akapit pierwszy EUNB ustala próbę służącą identyfikacji odnośnych podmiotów jako globalnych instytucji o znaczeniu systemowym w 2014 r. do dnia 14 stycznia 2015 r. Do dnia 21 stycznia 2015 r. odpowiednie organy zgłaszają do EUNB wartości wskaźników dotyczące odnośnych podmiotów wchodzących w skład tej próby na podstawie danych z końca lat obrachunkowych sprzed lipca 2014 r. Do dnia 30 stycznia 2015 r. EUNB oblicza mianowniki dla roku 2014 na podstawie powyższych wartości wskaźników. W oparciu o te mianowniki odpowiednie organy ustalają wyniki odnośnych podmiotów za rok 2014. Odpowiednie organy dokonują również identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i kwalifikują je do podkategorii. Jednocześnie odpowiedni organ zgłasza zidentyfikowane globalne instytucje o znaczeniu systemowym Komisji, ERRS i EUNB oraz publikuje ich nazwy wraz z ich wynikami za rok 2014 do dnia 28 lutego 2015 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1255/2012 z dnia 11 grudnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 12, Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 i 13 oraz Interpretacji Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF) 20 (Dz.U. L 360 z 29.12.2012, s. 78).

Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 identyfikacja odnośnego podmiotu jako globalnej instytucji o znaczeniu systemowym i jego kwalifikacja do podkategorii na podstawie wyników za rok 2014 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Dla celów art. 6 wskaźniki ustala się w następujący sposób:

1. Całkowita ekspozycja

Całkowita ekspozycja jest łączną wartością sumy pozycji bilansowych oraz sumy instrumentów pochodnych i pozycji pozabilansowych, na zasadzie skonsolidowanej, obejmującą podmioty objęte konsolidacją do celów księgowych, lecz nie podmioty objęte konsolidacją do celów regulacyjnych w oparciu o analizę ryzyka, pomniejszoną o korekty regulacyjne.

Całkowitą ekspozycję wyznacza się według księgowej miary ekspozycji (stosując jednak szerszy zakres konsolidacji) z zastrzeżeniem następujących zasad:

- do miary ekspozycji włącza się ekspozycje bilansowe inne niż z tytułu instrumentów pochodnych, bez rezerw szczególnych i korekt aktualizujących wartość wyceny (na przykład korekt wyceny kredytowej),
- kompensowanie pożyczek i depozytów jest niedozwolone,
- zabezpieczenia rzeczowe lub finansowe, gwarancje lub zakupione ograniczenie ryzyka kredytowego nie zmniejszają ekspozycji bilansowych.

Pozycje bilansowe są sumą następujących elementów:

- a) ekspozycji kontrahentów z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne;
- b) wartości brutto transakcji finansowania papierów wartościowych;
- c) ekspozycji kontrahentów z tytułu transakcji finansowania papierów wartościowych;
- d) większej z dwóch następujących wartości: (i) innych aktywów, po odliczeniu uznanych za aktywa papierów wartościowych otrzymanych w ramach transakcji finansowania papierów wartościowych, i (ii) zera.

Pozycje pozabilansowe są sumą następujących elementów:

- a) potencjalnej przyszłej ekspozycji z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne;
- b) wartości nominalnej pozycji pozabilansowych przy współczynniku konwersji kredytowej wynoszącym 0 %, po odliczeniu 100 % bezwarunkowo odwoływalnych zobowiązań z tytułu kart kredytowych oraz 100 % pozostałych bezwarunkowo odwoływalnych zobowiązań;
- c) 10 % bezwarunkowo odwoływalnych zobowiązań z tytułu kart kredytowych;
- d) 10 % pozostałych bezwarunkowo odwoływalnych zobowiązań;
- e) wartości nominalnej pozycji pozabilansowych przy współczynniku konwersji kredytowej wynoszącym 20 %;
- f) wartości nominalnej pozycji pozabilansowych przy współczynniku konwersji kredytowej wynoszącym 50 %;
- g) wartości nominalnej pozycji pozabilansowych przy współczynniku konwersji kredytowej wynoszącym 100 %.

W odniesieniu do podmiotów objętych konsolidacją do celów księgowych, lecz nie do celów regulacyjnych w oparciu o analizę ryzyka, wartość wskaźnika zwiększa się o sumę następujących elementów:

- a) aktywów bilansowych;
- b) potencjalnej przyszłej ekspozycji z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne;
- c) 10 % bezwarunkowo odwoływalnych zobowiązań;
- d) innych zobowiązań pozabilansowych;
- e) pomniejszoną o wartość inwestycji w podmiotach objętych konsolidacją.

2. Wzajemne powiązania

Na potrzeby wskaźników wzajemnych powiązań definicja instytucji finansowych obejmuje banki i inne instytucje przyjmujące depozyty, holdingi bankowe, domy maklerskie, zakłady ubezpieczeń, fundusze wspólnego inwestowania, fundusze hedgingowe, fundusze emerytalne, banki inwestycyjne i kontrahentów centralnych. Banki centralne i inne organy sektora publicznego (na przykład wielostronne banki rozwoju) są wyłączone z zakresu tej definicji, lecz państwowe banki komercyjne są nią objęte.

2.1. Aktywa w obrębie systemu finansowego

Aktywami w obrębie systemu finansowego jest suma środków zdeponowanych w innych instytucjach finansowych lub pożyczonych tym instytucjom oraz zatwierdzonych, ale nieuruchomionych linii kredytowych udzielonych innym instytucjom finansowym, portfeli papierów wartościowych wyemitowanych przez inne instytucje finansowe, bieżącej ekspozycji dodatniej netto z tytułu transakcji finansowania papierów wartościowych oraz instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z innymi instytucjami finansowymi, posiadających dodatnią wartość godziwą netto.

- a) Środki zdeponowane w innych instytucjach finansowych lub pożyczone tym instytucjom oraz zatwierdzone, ale nieuruchomione linie kredytowe

Środki zdeponowane w innych instytucjach finansowych lub pożyczone tym instytucjom oraz zatwierdzone, ale nieuruchomione linie kredytowe są sumą następujących elementów:

- 1) środków zdeponowanych w innych instytucjach finansowych lub pożyczonych tym instytucjom, w tym certyfikatów depozytowych;
- 2) zatwierdzonych, ale nieuruchomionych linii kredytowych udzielonych innym instytucjom finansowym.

- b) Portfele papierów wartościowych wyemitowanych przez inne instytucje finansowe

pozycja ta odzwierciedla wszystkie posiadane papiery wartościowe wyemitowane przez inne instytucje finansowe. Całkowitą wartość portfeli oblicza się według wartości godziwej w odniesieniu do papierów wartościowych sklasyfikowanych jako przeznaczone do obrotu i dostępne do sprzedaży; wartość papierów wartościowych utrzymywanych do terminu zapadalności oblicza się według kosztu zamortyzowanego.

Portfele papierów wartościowych wyemitowanych przez inne instytucje finansowe są sumą następujących elementów:

- 1) zabezpieczonych dłużnych papierów wartościowych;
- 2) niezabezpieczonych obligacji uprzywilejowanych;
- 3) podporządkowanych dłużnych papierów wartościowych;
- 4) papierów komercyjnych;
- 5) większej z następujących wartości: wartości akcji, w tym wartości nominalnej i nadwyżki akcji zwykłych i uprzywilejowanych, pomniejszonej o kompensowanie pozycji krótkich w odniesieniu do określonych portfeli akcji, i zera.

- c) Transakcje finansowania papierów wartościowych

Transakcje finansowania papierów wartościowych są sumą bieżącej ekspozycji dodatniej netto z tytułu transakcji finansowania papierów wartościowych z innymi instytucjami finansowymi.

Zgłoszona wartość nie ma odzwierciedlać kwot ujętych w bilansie. Przedstawia ona jedyną kwotę prawnie należną przypadającą na pakiet kompensowania. Kompensowanie stosuje się jedynie wtedy, gdy transakcje są objęte umową o kompensowaniu zobowiązań możliwą do wyegzekwowania na drodze prawnej. Jeżeli powyższe kryteria nie są spełnione, oblicza się kwotę bilansową brutto. Nie uwzględnia się transakcji udzielania pożyczek przez spółkę pośredniczącą.

- d) Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z innymi instytucjami finansowymi, posiadające dodatnią wartość godziwą netto

Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z innymi instytucjami finansowymi, posiadające dodatnią wartość godziwą netto, są sumą następujących elementów:

- 1) dodatniej wartości godziwej netto, w tym posiadanego zabezpieczenia, jeżeli jest ono ujęte w umowie ramowej o kompensowaniu zobowiązań;
- 2) potencjalnej przyszłej ekspozycji.

2.2. Pasywa w obrębie systemu finansowego

Całkowitą sumę pasywów w obrębie systemu finansowego stanowi suma depozytów instytucji finansowych, transakcji finansowania papierów wartościowych oraz instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z innymi instytucjami finansowymi, posiadających ujemną wartość godziwą netto.

a) Depozyty instytucji finansowych

Depozyty instytucji finansowych są sumą następujących elementów:

- 1) depozytów należnych instytucjom przyjmującym depozyty;
- 2) depozytów należnych instytucjom finansowym innym niż instytucje przyjmujące depozyty;
- 3) zatwierdzonych, ale nieuruchomionych linii kredytowych uzyskanych od innych instytucji finansowych.

b) Transakcje finansowania papierów wartościowych

Transakcje finansowania papierów wartościowych są sumą bieżącej ekspozycji ujemnej netto z tytułu transakcji finansowania papierów wartościowych z innymi instytucjami finansowymi.

c) Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z innymi instytucjami finansowymi, posiadające ujemną wartość godziwą netto

Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z innymi instytucjami finansowymi, posiadające ujemną wartość godziwą netto, są sumą następujących elementów:

- 1) ujemnej wartości godziwej netto, w tym zapewnionego zabezpieczenia, jeżeli jest ono ujęte w umowie ramowej o kompensowaniu zobowiązań;
- 2) potencjalnej przyszłej ekspozycji.

2.3. Papiery wartościowe znajdujące się w obrocie

Wskaźnik ten odzwierciedla wartość księgową wyemitowanych przez odnośny podmiot papierów wartościowych znajdujących się w obrocie. Nie rozróżnia się działalności w obrębie systemu finansowego i innych rodzajów działalności.

Całkowitą sumę papierów wartościowych znajdujących się w obrocie stanowi suma następujących elementów:

- a) zabezpieczonych dłużnych papierów wartościowych;
- b) niezabezpieczonych obligacji uprzywilejowanych;
- c) podporządkowanych dłużnych papierów wartościowych;
- d) papierów komercyjnych;
- e) certyfikatów depozytowych;
- f) kapitału podstawowego;
- g) akcji uprzywilejowanych i wszelkich innych form finansowania podporządkowanego niewymienionych w lit. c).

3. Zastępowalność usług lub infrastruktury finansowej zapewnianych przez grupę

3.1. Działalność płatnicza

Całkowitą działalność płatniczą stanowią płatności dokonane w roku sprawozdawczym, z wyłączeniem płatności wewnątrzgrupowych.

Odnośną wartość płatności stanowi całkowita wartość brutto wszystkich płatności gotówkowych wysłanych przez zgłaszającą grupę za pośrednictwem systemów transferu środków o dużej wartości wraz z wartością brutto wszystkich płatności gotówkowych wysłanych za pośrednictwem banku korespondenta (na przykład z użyciem rachunku korespondenckiego lub rachunku nostro). Uwzględnia się płatności gotówkowe dokonane na rzecz odnośnego podmiotu, jak również płatności dokonane na rzecz klientów, w tym instytucji finansowych i innych klientów komercyjnych. Nie uwzględnia się płatności dokonanych za pośrednictwem systemów płatności detalicznych. Uwzględnia się jedynie płatności wychodzące. Wartość tę oblicza się w euro.

3.2. Przechowywane aktywa

Wartością przechowywanych aktywów jest wartość wszystkich aktywów, w tym aktywów transgranicznych, które zgłaszająca grupa posiada jako podmiot przechowujący w imieniu klientów, w tym instytucji finansowych innych niż zgłaszająca grupa. Nie uwzględnia się zarządzanych ani administrowanych aktywów, które nie są również sklasyfikowane jako przechowywane aktywa.

3.3. Transakcje gwarantowane na rynkach papierów dłużnych i akcji

Całkowitą sumę transakcji gwarantowanych na rynkach papierów dłużnych i akcji stanowi suma działalności w zakresie gwarantowania emisji akcji i działalności w zakresie gwarantowania emisji papierów dłużnych.

Uwzględnia się wszystkie gwarancje, z tytułu których bank jest zobowiązany do kupna niesprzedanych papierów wartościowych. Jeżeli podstawą gwarantowania emisji jest zobowiązanie starannego działania (co oznacza, że bank nie jest zobowiązany do wykupienia pozostałych zapasów), uwzględnia się jedynie te papiery wartościowe, które zostały faktycznie sprzedane.

4. Złożoność grupy

4.1. Wartość nominalna instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym

Wskaźnik ten służy do pomiaru zakresu zaangażowania zgłaszającej grupy w transakcje na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i uwzględnia wszystkie rodzaje kategorii ryzyka i instrumentów. Przy zgłaszaniu wartości referencyjnych instrumentów pochodnych nie odlicza się zabezpieczenia.

Całkowitą wartość nominalną instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym stanowi suma tych instrumentów rozliczonych za pośrednictwem kontrahenta centralnego oraz tychże instrumentów rozliczonych dwustronnie.

4.2. Aktywa klasyfikowane na poziomie 3

Wartością aktywów klasyfikowanych na poziomie 3 jest wartość wszystkich aktywów wycenianych okresowo z użyciem pomiarowych danych wejściowych na poziomie 3.

4.3. Papiery wartościowe przeznaczone do obrotu i dostępne do sprzedaży

Papiery wartościowe przeznaczone do obrotu i dostępne do sprzedaży oznaczają całkowitą kwotę papierów wartościowych należących do kategorii księgowych „przeznaczone do obrotu” i „dostępne do sprzedaży”, po odliczeniu podzbioru posiadanych papierów wartościowych należących do tych kategorii, kwalifikujących się do sklasyfikowania jako aktywa płynne wysokiej jakości.

5. Transgraniczna działalność grupy

5.1. Należności transgraniczne

Wartością należności transgranicznych jest wartość wszystkich należności we wszystkich sektorach, które to należności, na zasadzie ostatecznego ryzyka, są należnościami transgranicznymi, należnościami miejscowymi zagranicznych podmiotów powiązanych w walucie obcej lub należnościami miejscowymi zagranicznych podmiotów powiązanych w walucie miejscowej, z wyłączeniem działalności w zakresie instrumentów pochodnych. Należności transgraniczne wiążą oddział w jednym państwie z dłużnikiem w innym państwie. Należności miejscowe zagranicznych podmiotów powiązanych w walucie obcej i miejscowej wiążą miejscowy oddział banku z dłużnikami w tymże miejscu.

5.2. Zobowiązania transgraniczne

Całkowitą sumę zobowiązań transgranicznych stanowi suma następujących elementów, po odliczeniu wszelkich zobowiązań zagranicznych na rzecz powiązanych oddziałów, o których mowa w lit. b):

- a) zobowiązań miejscowych w walucie miejscowej;
  - b) zobowiązań zagranicznych (z wyłączeniem zobowiązań miejscowych w walucie miejscowej).
-